Bakınız Peygamberimiz (s.a.v.), Allah'ın (c.c.) sevgili kulu ve peygamberi olduğu hâlde bu tezkiye işini o yine Allah'a bırakırdı. Ensardan Ümmü Alâ adındaki kadın diyor ki: Hicret'ten sonra Mekke'den gelen muhacirler Medineliler arasında kura ile taksim edilmişti. Bizim payımıza Osman İbn Maz'ûn (ra.) düşmüştü. Biz Osman'ı evimizde ağırladık. Osman bir süre sonra hastalanarak vefat etti. Yıkandı, kendi elbisesi ile kefenlendi. Sonra Peygamberimiz geldi. Ben cenazeyi tezkiye ederek: -Ey Osman! Allah Teala sana rahmet etsin. Senin hakkında bildiğim ve burada bulunanlara bildirmek istediğim şudur ki: Sen Allah Teala'nın kerem ve inayetine -rahmet ve mağfiretine - ermiş birisisin, dedim. Bunun üzerine Peygamberimiz: -Allah Teala'nın bu ölüye rahmet ettiğini nereden biliyorsun? diye sordu. Ben de: -Ey Allah'ın Peygamberi, anam-babam sana feda olsun. Allah bu kuluna ikram etmez de ya kime ikram eder? dedim. Peygamberimiz: -*Osman İbn Maz'ûn ölmüştür. Allah'a yemin ederim ki ben de bu ölü için iyilik ve mutluluk umarım. Yine Allah'a yemin ederim ki ben, Allah'ın gönderdiği bir Peygamber olduğum hâlde yarın kıyamet gününde bana ne muamele edeceğini bilemem, buyurdu.*[25]

Değerli Müminler!

Tevazu, kimseyi hakir görmemek ve sosyal durumu ne olursa olsun herkese sevgi göstermektir. Bazılarının sandığı gibi kılık ve kıyafetine önem vermemek, temizliğe riayet etmemek ve kişiliğini korumamak tevazu değil zillettir, hakirliktir. Nitekim Peygamberimiz: '*Kalbinde zerre kadar kibir bulunan kimse cennete giremez, buyurdu. Bir adam: - Ey Allah'ın Resulü, insan elbisesinin ve ayakkabısının güzel olmasını sever, bu kibir midir? dedi. Peygamberimiz: "Allah güzeldir, güzelliği sever. Kibir ise hakkı kabul etmemek, insanları hor ve hakir görmektir," buyurdu.*[26]

Değerli Müminler,

Tevazuun karşıtı kibirdir. Tevazu olmayan yerde kibir vardır. Kişinin kendini beğenmesini ve böbürlenmesini dinimiz hoş görmez. Allah Teala buyuruyor:

"Yeryüzünde kibir ve azametle yürüme. Çünkü sen asla yeri yaramazsın ve boyca da dağlara erişemezsin."[27]

Mümin, Peygamberimizi (s.a.v.) örnek alarak herkese karşı alçak gönüllü olmalı, kimseyi hor ve hakir görmemeli, kimseye karşı kibirlenip böbürlenmemelidir. Allah (c.c.) böyle olan kullarını sever. Konumuzu Peygamberimizin bir nasihatı ile tamamlayalım: '*Vakarını koruyarak tevazu gösteren, dilencilik mevkiine düşmeksizin alçak gönüllü olan, günaha girmeden meşru yoldan kazandığı malı doğru yollarda harcayan, düşkünlere ve yoksullara acıyan, ilim ve hikmet sahipleriyle düşüp kalkan kimselere müjdeler olsun. Kazancı temiz olan, içi ve dışı pak olan ve kötülüğünü insanlardan uzaklaştıran kimseye de müjdeler olsun. İlmi ile amel eden, malının fazlasını Allah (c.c.) yolunda harcayan, sözünün fazlasını ise tutan kimseye de ne mutlu."*[28]

25 Buhârî, "Cenaiz", 3.
26 Müslim, "İman", 3.
27 İsrâ suresi, 37. ayet.
28 Münzirî, et-Terğib ve't-Terhib, 3, 558.